

Bruselj, 30. november 2015
(OR. en)

14536/15

Medinstitucionalna zadeva:
2015/0225 (COD)

EF 209
ECOFIN 918
SURE 38
CODEC 1584

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo/generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Zadeva:	Predlog UREDBE EBROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja – <i>kompromisno besedilo predsedstva</i>

Pošiljamo vam tretje kompromisno besedilo navedenega predloga, ki ga je pripravilo predsedstvo.

Novo besedilo glede na drugi kompromisni predlog (ST 14496/15) je **podčrtano in v krepkem tisku**, črtano besedilo pa je nadomeščeno z znakom [...].

Predlog
UREDBE EBROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Listinjenje je pomemben sestavni del dobro delujočih finančnih trgov, kolikor ti prispevajo k razpršenosti virov financiranja in tveganja institucij ter sproščanju regulativnega kapitala, ki se nato lahko prerazporeja za podporo dodatnemu posojanju. Poleg tega listinjenje institucijam in drugim udeležencem na trgu prinaša dodatne možnosti za naložbe, kar omogoča razpršitev portfeljev in olajšuje tok financiranja za podjetja in posameznike tako znotraj držav članic kot čezmejno po vsej Uniji. Vendar je treba te koristi pretehtati glede na potencialne stroške listinjenja. Kot je pokazala prva faza finančne krize, ki se je začela poleti 2007, so nepreudarne prakse na trgih listinjenja resno ogrozile celovitost finančnega sistema, in sicer zaradi prekomernih finančnih vzvodov, nepreglednih in zapletenih struktur, ki so oteževale določanje cen, mehničnega zanašanja na zunanje bonitetne ocene ter neusklajenih interesov investorjev in originatorjev (t.i. „agencijska tveganja“).

¹ UL C 68, 6.3.2012, str. 39.

- (2) V zadnjih letih je obseg izdaj listinjenja v Uniji še vedno nižji od najvišje ravni iz obdobja pred krizo, za kar obstaja več razlogov, med katerimi je tudi slab sloves, ki običajno spremlja te posle. Oživitev trgov listinjenja bi morala temeljiti na trdnih in preudarnih tržnih praksah, da se prepreči ponovitev okoliščin, ki so sprožile finančno krizo. V ta namen uredba [uredba o listinjenju] določa bistvene elemente krovnega okvira za listinjenje, ki vključujejo ad hoc merila za opredelitev enostavnega, preglednega in standardiziranega listinjenja (v nadaljnjem besedilu: listinjenje STS) ter sistem nadzora za spremljanje pravilne uporabe teh meril s strani originatorjev, sponzorjev, izdajateljev in institucionalnih investitorjev. Poleg tega uredba [uredba o listinjenju] določa sklop skupnih zahtev glede zadržanja tveganja, skrbnega pregleda in razkritja za vse sektorje finančnih storitev.
- (3) V skladu s cilji uredbe [uredbe o listinjenju] bi bilo treba regulativne kapitalske zahteve, določene v Uredbi (EU) št. 575/2013 za institucije v vlogi originatorjev, sponzorjev ali investitorjev v listinjenju, spremeniti, da se ustrezno upoštevajo posebne značilnosti listinjenja STS ter da se odpravijo pomanjkljivosti okvira, ki so postale očitne med finančno krizo, tj. mehanično zanašanje na zunanje bonitetne ocene, prenizke uteži tveganja za visoko ocenjene tranše listinjenja ter, obratno, previsoke uteži tveganja za nizko ocenjene tranše, kot tudi nezadostno upoštevanje tveganj. Baselski odbor za bančni nadzor je 11. decembra 2014 objavil „Revisions to the securitisation framework“ (v nadaljnjem besedilu: spremenjeni baselski okvir), v katerem je predlagal različne spremembe regulativnih kapitalskih standardov za listinjenje, namenjene posebej odpravi navedenih pomanjkljivosti. Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013 bi morale upoštevati določbe spremenjenega baselskega okvira.

- (4) Za izračun kapitalских zahtev za pozicije v listinjenju v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 bi morale vse institucije uporabljati enake metode. Kot prvi korak in da se odpravijo vse oblike mehničnega zanašanja na zunanje bonitetne ocene, bi morala institucija uporabiti lastne izračune regulativnih kapitalских zahtev, če ima dovoljenje za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB) za izpostavljenosti iste vrste, kot so osnovne izpostavljenosti listinjenja, in lahko izračuna regulativne kapitalске zahteve za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene (v nadaljnjem besedilu: K_{IRB}), v vsakem primeru z uporabo nekaterih vnaprej določenih vhodnih podatkov v okviru nadzorniško zagotovljene formule (v nadaljnjem besedilu: pristop SEC-IRB). Institucije, ki za pozicije v danem listinjenju ne smejo uporabljati pristopa SEC-IRB, bi morale nato uporabljati pristop za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: SEC-ERB). V okviru pristopa SEC-ERB bi bilo treba kapitalске zahteve dodeliti tranšam listinjenja na podlagi njihove zunanje bonitetne ocene. Če prva dva pristopa nista na voljo ali bi uporaba pristopa SEC-ERB povzročila nesorazmerne regulativne kapitalске zahteve glede na kreditno tveganje, ki izhaja iz osnovnih izpostavljenosti, bi [...] institucije lahko imele možnost, da uporabijo standardizirani pristop za listinjenje (v nadaljnjem besedilu: pristop SEC-S), ki bi moral temeljiti na nadzorniško zagotavljeni formuli, pri čemer bi se kot vhodni podatek uporabile kapitalске zahteve, ki bi se izračunale v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje (v nadaljnjem besedilu: standardizirani pristop) za osnovne izpostavljenosti, če te ne bi bile listinjene (v nadaljnjem besedilu: K_{SA}).

- (5) Agencijska in modelska tveganja so pri listinjenju bolj prisotna kot pri drugih finančnih sredstvih, kar povzroča določeno stopnjo negotovosti pri izračunu kapitalskih zahtev za listinjenje tudi po upoštevanju vseh ustreznih dejavnikov tveganja. Da bi bila ta tveganja ustrezno zajeta, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 575/2013 spremeniti tako, da se določi najnižja spodnja meja uteži tveganja v višini 15 % za vse pozicije v listinjenju. Ker pa je relistinjenje bolj zapleteno in tvegano, bi bilo treba za pozicije v relistinjenju določiti bolj konzervativen izračun regulativnega kapitala in spodnjo mejo uteži tveganja v višini 100 %.
- (6) Od institucij se ne bi smelo zahtevati, da za nadrejeno pozicijo uporabijo višjo utež tveganja od tiste, ki bi se uporabljala, če bi imele neposredno v lasti osnovne izpostavljenosti, s čimer bi se upoštevala korist kreditne izboljšave, ki jo nadrejene pozicije prejmejo od podrejenih tranš v strukturi listinjenja. Uredba (EU) št. 575/2013 bi morala zato predvideti pristop „vpogleda“, v skladu s katerim bi bilo treba nadrejeni poziciji v listinjenju dodeliti največjo utež tveganja, enako z izpostavljenostjo tehtani povprečni uteži tveganja, ki se uporablja za osnovne izpostavljenosti, tak pristop pa bi moral biti pod določenimi pogoji na voljo ne glede na to, ali je zadevna pozicija ocenjena ali ne in ne glede to, kateri pristop se uporablja za osnovno skupino (standardizirani pristop ali pristop IRB).
- (7) V veljavnem okviru je predvidena splošna zgornja meja za najvišje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za institucije, ki lahko izračunajo kapitalске zahteve za osnovne izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, kot da navedene izpostavljenosti ne bi bile listinjene (K_{IRB}). Kolikor proces listinjenja zmanjšuje tveganje, povezano z osnovnimi izpostavljenostmi, bi morala biti ta zgornja meja na voljo za vse institucije v vlogi originatorjev in sponzorjev, ne glede na pristop, ki ga uporabljajo za izračun regulativnih kapitalskih zahtev za pozicije v listinjenju. .

- (8) Kot je poudaril Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA) v svojem poročilu o kvalificiranem listinjenju iz julija 2015², empirični dokazi o neplačilih in izgubah kažejo, da je bilo listinjenje STS med finančno krizo uspešnejše kot druge vrste listinjenj, kar kaže, da uporaba enostavnih in preglednih struktur ter zanesljivih praks izvrševanja pri listinjenju STS povzroča manjša kreditna, operativna in agencijska tveganja. Zato je primerno spremeniti Uredbo (EU) št. 575/2013, da se za listinjenje STS določi umeritev, ki bo ustrezno upoštevala tveganja, na način, ki ga je v svojem poročilu priporočila EBA in ki vključuje zlasti nižjo spodnjo mejo uteži tveganja za nadrejene pozicije v višini 10 %.
- (9) Opredelitev listinjenja STS za namene regulativnega kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 bi morala biti omejena na listinjenje, pri katerem se lastništvo osnovnih izpostavljenosti prenese na subjekt s posebnim namenom pri listinjenju (v nadaljnjem besedilu: SSPE) (tradicionalno listinjenje). Vendar bi morale biti institucijam, ki zadržijo nadrejene pozicije v sintetičnem listinjenju, zavarovanem z osnovno skupino kreditov malim in srednjim podjetjem (MSP), dovoljeno, da za te pozicije uporabijo nižje kapitalske zahteve, ki so na voljo za listinjenje STS, če se v skladu z določenimi strogimi merili šteje, da gre za posle visoke kakovosti. Zlasti če za takšno podskupino sintetičnih listinjenj jamči ali posredno jamči enota centralne ravni države ali centralna banka države članice ali **promocijski** [...] subjekt [...], ugodnejša obravnava glede regulativnega kapitala za listinjenje STS, ki bi jim bila na voljo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ne vpliva na skladnost s pravili o državni pomoči.

²

Glej

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

- (10) Pri ostalih regulativnih kapitalskih zahtevah za listinjenje v Uredbi (EU) št. 575/2013 bi bilo treba vnesti le bistvene spremembe, če je to potrebno, da se upoštevajo nova hierarhija pristopov in posebne določbe za listinjenje STS. Zlasti pri določbah o priznavanju prenosa pomembnega deleža tveganja in zahtevah glede zunanjih bonitetnih ocen bi bilo treba tudi v prihodnje uporabljati v osnovi enake pogoje, kot veljajo zdaj. Vendar bi bilo treba del pet Uredbe (EU) št. 575/2013 v celoti črtati, razen zahteve, da morajo institucije, pri katerih se ugotovijo kršitve določb poglavja 2 uredbe [uredbe o listinjenju], uporabljati dodatne uteži tveganja.
- (11) *Črtano.*
- (12) Primerno je, da se spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013, določene v tej uredbi, uporabljajo za listinjenje, izdano na datum začetka uporabe te uredbe ali pozneje, in za listinjenje, ki je na navedeni dan nepravilno. Vendar bi bilo treba institucijam zaradi pravne varnosti in da se čim bolj omejijo prehodni stroški, dovoliti uporabo predhodno veljavnih pravil za vse nepravilne pozicije v listinjenju, ki jih imajo na navedeni dan, za obdobje, ki se konča 31. decembra 2019. Če institucija uporabi to možnost, bi se morale za nepravilno listinjenje še naprej uporabljati veljavne določbe Uredbe (EU) št. 575/2013 v različici, ki se je uporabljala pred datumom začetka uporabe te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Sprememba Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) člen 4(1) se spremeni:

(a) točki (13) in (14) se nadomestita z naslednjim:

„(13) „originator“ pomeni originatorja, kot je opredeljen v členu 2(3) [uredbe o listinjenju];

(14) „sponzor“ pomeni sponzorja, kot je opredeljen v členu 2(5) [uredbe o listinjenju];“

(b) točki (61) in (63) se nadomestita z naslednjim:

(61) „listinjenje“ pomeni listinjenje, kot je opredeljeno v členu 2(1) [uredbe o listinjenju];

(63) „relistinjenje“ pomeni relistinjenje, kot je opredeljeno v členu 2(4) [uredbe o listinjenju];

(c) točki (66) in (67) se nadomestita z naslednjim:

(66) „subjekt s posebnim namenom pri listinjenju“ ali „SSPE“ pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju ali SSPE, kot je opredeljen v členu 2(2) [uredbe o listinjenju];

(67) „tranša“ pomeni tranšo, kot je opredeljena v členu 2(6) [uredbe o listinjenju];“;

(2) v členu 36(1)(k) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) pozicije v listinjenju v skladu s členom 244(1)(b), členom 245(1)(b) in členom 253;“

(3) člen 109 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 109

Obravnava pozicij v listinjenju

Institucije izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo, ki jo imajo v listinjenju, v skladu s poglavjem 5.“

(3a) v členu 134 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

(6) Če institucija nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo n-te izmed zavarovanih izpostavljenosti povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara izpostavljenosti, razen izpostavljenosti n–1, seštejejo do največ 1 250 % in pomnožijo z nominalnim zneskom zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, da se pridobi znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Izpostavljenosti n–1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevke.

- (4) v členu 153 se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:
- (7) „Za odkupljene denarne terjatve do podjetij se lahko vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo kreditno varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kot kreditno zavarovanje kupca pred prvo izgubo terjatev v skladu s poglavjem 5. Prodajalec terjatev obravnava vračljiv popust za odkupe kot izpostavljenost tranši prve izgube v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5. Dajalec zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev, ki zagotavljajo kreditno varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, te obravnava kot izpostavljenost tranši prve izgube v skladu s poglavjem 5.“
- (5) v členu 154 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:
- (6) „Za odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno se lahko vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo kreditno varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kot kreditno zavarovanje kupca pred prvo izgubo terjatev v skladu s poglavjem 5. Dajalec zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev, ki zagotavljajo kreditno varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, te obravnava kot izpostavljenost tranši prve izgube v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5.“
- (6) v členu 197(1) se točka (h) nadomesti z naslednjim:
- (h) „pozicije v listinjenju, ki niso pozicije v relistinjenju in za katere se uporabi utež tveganja v višini 100 % ali manj v skladu s členi 261 do 264;“
- (7) poglavje 5 naslova II dela 3 se nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE 5

ODDELEK 1

OPREDELITVE POJMOV IN MERILA ZA LISTINJENJE STS

Člen 242 *Opredelitve pojmov*

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „vgrajena nakupna opcija“ pomeni pogodbeno možnost, ki originatorju daje pravico, da odpokliče pozicije v listinjenju pred odplačilom vseh listinjenih izpostavljenosti, bodisi s ponovnim odkupom osnovnih izpostavljenosti, ki ostanejo v skupini v primeru tradicionalnih listinjenj, ali s prekinitvijo kreditnega zavarovanja v primeru sintetičnih listinjenj, v obeh primerih pa, če znesek neporavnanih izpostavljenosti pade na ali pod vnaprej določeno raven;
- (2) „kupon za obresti, ki izboljšuje kreditno kakovost“ pomeni aktivno bilančno postavko, ki predstavlja vrednotenje denarnih tokov, povezanih s prihodki iz naslova prihodnjih marž, in je podrejena tranša v listinjenju;
- (3) „okvirni likvidnostni kredit“ pomeni okvirni likvidnostni kredit, kot je opredeljen v točki (14) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (4) „neocenjena pozicija“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki nima primerne bonitetne ocene ECAI, iz oddelka 4;
- (5) „ocenjena pozicija“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki ima primerno bonitetno oceno ECAI, iz oddelka 4;
- (6) „nadrejena pozicija v listinjenju“ pomeni pozicijo, krito ali zavarovano s prvo terjatvijo do vseh osnovnih izpostavljenosti, pri čemer se v ta namen ne upoštevajo zneski, nastali na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali drugih podobnih plačil;

- (7) „skupina, za katero se uporablja pristop IRB“ pomeni skupino osnovnih izpostavljenosti, za katero ima institucija dovoljenje za uporabo pristopa IRB in lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 za vse navedene izpostavljenosti;
- (8) *Črtano.*
- (9) „mešana skupina“ pomeni skupino osnovnih izpostavljenosti, za katero ima institucija dovoljenje za uporabo pristopa IRB in lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 za nekatere izpostavljenosti, vendar ne za vse;
- (10) *Črtano.*
- (11) „presežno zavarovanje s premoženjem“ pomeni kakršno koli obliko kreditne izboljšave, na podlagi katere je upoštevana vrednost osnovnih izpostavljenosti višja od vrednosti pozicij v listinjenju;
- (12) „enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje (listinjenje STS)“ pomeni listinjenje, kot je opredeljeno v členu 6 [uredbe o listinjenju];
- (13) „program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem“ (ABCP) ali „program ABCP“ pomeni program, kot je opredeljen v točki (7) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (14) „tradicionalno listinjenje“ pomeni tradicionalno listinjenje, kot je opredeljeno v točki (9) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (15) „sintetično listinjenje“ pomeni sintetično listinjenje, kot je opredeljeno v točki (10) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (16) „obnavljajoča se izpostavljenost“ pomeni obnavljajočo se izpostavljenost, kot je opredeljena v točki (15) člena 2 [uredbe o listinjenju];

- (17) „določba o predčasnem odplačilu“ pomeni določbo o predčasnem odplačilu, kot je opredeljena v v točki (17) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (18) „tranša prve izgube“ pomeni tranšo prve izgube, kot je opredeljena v v točki (18) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (19) „serviser“ pomeni serviserja, kot je opredeljen v točki (8) člena 142(1);
- (20) „pozicija v listinjenju“ pomeni izpostavljenost iz naslova listinjenja, kot je opredeljena v točki (19) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (21) "pozicija v relistinjenju" pomeni izpostavljenost iz naslova relistinjenja;
- (22) „posel v programu komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem (ABCP)“ ali „posel ABCP“ pomeni posel v programu komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem (ABCP) ali posel ABCP, kot je opredeljen v točki (8) člena 2 [uredbe o listinjenju];
- (23) „promocijski subjekt“ pomeni vsako podjetje ali subjekt, ustanovljen s strani enote centralne ali regionalne ravni države članice, ki odobri promocijska posojila ali promocijska jamstva [...], in katerega glavni cilj ni ustvarjanje dobička **ali čim večje povečanje tržnega deleža**, temveč spodbujanje ciljev javne politike teh enot, pod pogojem, da slednje ščitijo ekonomske temelje podjetja ali subjekta in ohranjajo njegovo sposobnost delovanja v času njegovega obstoja oziroma neposredno ali posredno jamčijo za vsaj 90 % prvotnega **kapitala ali** sredstev ali za promocijsko posojilo, ki ga podjetje ali subjekt odobri.

Kar zadeva točko (6), dve ali več pozicij v listinjenju z različnimi zapadlostmi šteje za nadrejene pozicije v listinjenju, če so krite ali zavarovane s prvo terjatvijo do vseh osnovnih izpostavljenosti, pri čemer se v ta namen ne upoštevajo zneski, nastali na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali drugih podobnih plačil, razporejanje izgub pa se porazdeli sorazmerno.

Člen 243
Merila za listinjenje STS

- (1) Pozicije v programu ABCP, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, morajo izpolnjevati naslednje dodatne zahteve za obravnavo v skladu s členi 260, 262 in 264:
- (a) za vse posle v programu ABCP osnovne izpostavljenosti v času, ko so bile dodane v program ABCP, po najboljši vednosti originatorja ali prvotnega kreditodajalca izpolnjujejo pogoje za to, da se jim v skladu s standardiziranim pristopom in ob upoštevanju morebitnega primernega zmanjšanja kreditnega tveganja dodeli utež tveganja, ki je enaka ali manjša od 75 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, kjer gre za izpostavljenost na drobno, in 100 % za vse druge izpostavljenosti;
 - (aa) Z odstopanjem od točke (a) je v primeru, ko institucija uporabi določbo iz člena 248(3) ali je pridobila dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v skladu s členom 265, utež tveganja, ki bi jo institucija dodelila okvirnemu likvidnostnemu kreditu, ki v celoti krije ABCP, izdan v okviru programa, enaka ali manjša od 100 %;

- (b) skupna vrednost vseh izpostavljenosti do enega dolžnika na ravni programa ABCP ne presega 1 % skupne vrednosti vseh izpostavljenosti v okviru programa ABCP v času, ko so bile izpostavljenosti dodane v program ABCP. Za namene tega izračuna se krediti ali zakupi, zagotovljeni skupini povezanih strank iz točke (39) člena 4(1), po najboljši vednosti sponzorja, obravnavajo kot izpostavljenosti do enega dolžnika.

V primeru odkupljenih terjatev se prvi pododstavek ne uporablja, če je kreditno tveganje navedenih odkupljenih terjatev v celoti zavarovano z ustreznim kreditnim zavarovanjem v skladu s poglavjem 4, pod pogojem, da je v takem primeru dajalec zavarovanja institucija, zavarovalnica ali pozavarovalnica. Za namene tega pododstavka se za določitev, ali so odkupljene terjatve v celoti zavarovane in ali je dosežena meja koncentracije, upošteva samo tisti del odkupljenih terjatev, ki ostane po upoštevanju učinka morebitnega popusta pri odkupni ceni in presežnega zavarovanja s premoženjem.

- (2) Pozicije v listinjenju, ki ni program ABCP, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, morajo izpolnjevati naslednje dodatne zahteve za obravnavo v skladu s členi 260, 262 in 264:
 - (a) osnovne izpostavljenosti se izvedejo v skladu z načeli preudarnih in skrbnih meril za odobritev kreditov ob upoštevanju meril iz člena 79 Direktive 2013/36/EU;
 - (b) ob vključitvi v listinjenje skupna vrednost vseh izpostavljenosti do enega dolžnika v skupini ne presega 1 % vrednosti skupnih neporavnanih izpostavljenosti skupine osnovnih izpostavljenosti. Za namene tega izračuna se krediti ali zakupi, zagotovljeni skupini povezanih strank iz člena 4(1)(39), obravnavajo kot izpostavljenosti do enega dolžnika;

- (c) osnovne izpostavljenosti bi ob vključitvi v listinjenje izpolnjevale pogoje za to, da se jim v skladu s standardiziranim pristopom in ob upoštevanju morebitnega primernega zmanjšanja kreditnega tveganja dodeli utež tveganja, ki je enaka ali manjša od:
- (i) 40 %, izračunano na osnovi povprečja, tehtanega z vrednostjo izpostavljenosti, za portfelj, kjer so izpostavljenosti krediti, zavarovani s hipoteko na stanovanjske nepremičnine, ali v celoti zajamčeni stanovanjski krediti iz člena 129(1)(e);
 - (ii) 50 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, kjer je izpostavljenost kredit, zavarovan s hipoteko na poslovno nepremičnino;
 - (iii) 75 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, kjer gre za izpostavljenost na drobno;
 - (iv) za vse druge izpostavljenosti, 100 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti;
- (d) kadar se uporabljata točki (c)(i) in (ii), se krediti, zavarovani z nižje rangiranimi zastavnimi pravicami na posameznem sredstvu, vključijo v listinjenje le, če so v listinjenje vključeni tudi vsi krediti, zavarovani s prednostnimi zastavnimi pravicami na navedenem sredstvu;
- (e) kadar se uporablja točka (c)(i), razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin pri nobenem kreditu v skupini osnovnih izpostavljenosti ob vključitvi v listinjenje ne sme biti višje od 100 %, merjeno v skladu s členom 129(1)(d)(i) in členom 229(1).

Uteži tveganja v točki (c) se izračunajo pred uporabo višjih uteži tveganja ali strožjih meril v skladu s členom 124(2).

ODDELEK 2
PRIZNAVANJE PRENOSA POMEMBNEGA DELEŽA TVEGANJA

Člen 244
Tradicionalno listinjenje

- (1) Institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju lahko iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub izključi osnovne izpostavljenosti, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
- (a) pomemben delež kreditnega tveganja iz naslova osnovnih izpostavljenosti je bil prenesen na tretje osebe;
 - (b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s členom 36(1)(k) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.
- (2) Da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, se šteje v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;
 - (b) institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti tranše prve izgube v listinjenju, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (i) originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti tranše prve izgube znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri osnovnih izpostavljenostih;
 - (ii) v listinjenju ni vmesnih pozicij.

Če morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z listinjenjem iz točke (a) ali (b), ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organi glede na posamezen primer odločijo, da se ne šteje, da je pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

Za namene tega odstavka se pozicija v listinjenju šteje za vmesno pozicijo v listinjenju, če izpolnjuje naslednji zahtevi:

- (a) zanjo se v skladu s tem oddelkom uporablja utež tveganja, nižja od 1 250 %; če ni pozicije z navedeno utežjo tveganja, pa je pozicija bolj nadrejena kot tranša prve izgube;
 - (b) zanjo se v okviru pristopa SEC-IRB, SEC-ERB ali SEC-S, kakor je ustrezno, uporablja utež tveganja, višja od 25 %, podrejena pa je nadrejeni poziciji v listinjenju.
- (3) Z odstopanjem od odstavka 2 pristojni organi lahko dovolijo institucijam v vlogi originatorja, da priznajo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi z listinjenjem, kadar institucija v vlogi originatorja v vsakem primeru dokaže, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih originator doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Dovoljenje se lahko izda le, če institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:
- (a) institucija ima vzpostavljene primerne politike notranjega upravljanja tveganj in metodologije za ocenjevanje prenosa kreditnega tveganja;
 - (b) institucija je tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.

- (4) Poleg zahtev iz odstavkov od 1 do 3 so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) dokumentacija o poslu odraža ekonomsko vsebino listinjenja;
 - (b) pozicije v listinjenju ne predstavljajo plačilnih obveznosti institucije v vlogi originatorja;
 - (c) osnovne izpostavljenosti so zunaj dosega institucije v vlogi originatorja in njenih upnikov, na način, ki izpolnjuje zahteve iz člena 8(1) [uredbe o listinjenju];
 - (d) institucija v vlogi originatorja ne ohrani nadzora nad osnovnimi izpostavljenostmi. Šteje se, da je nadzor nad osnovnimi izpostavljenostmi ohranjen, če ima originator pravico, da od prevzemnika ponovno odkupi predhodno prenesene izpostavljenosti z namenom, da pridobi določene koristi, ali če je dolžan na drug način ponovno prevzeti preneseno tveganje. Ohranitev pravic ali obveznosti servisiranja s strani institucije v vlogi originatorja v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi samo po sebi ne pomeni nadzora nad izpostavljenostmi;
 - (e) dokumentacija o listinjenju ne vsebuje zahtev ali pogojev, ki:
 - (i) zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja spremeni osnovne izpostavljenosti, da bi se izboljšala povprečna kakovost skupine;
 - (ii) povečujejo donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju, ali drugače izboljšujejo pozicije v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti;

- (f) kadar je primerno, dokumentacija o poslu pojasnjuje, da originator ali sponzor lahko kupi ali ponovno odkupi pozicije v listinjenju oziroma ponovno odkupi, prestrukturira ali nadomesti osnovne izpostavljenosti v obsegu, ki presega njegove pogodbene obveznosti, le, če se takšni posli izvajajo v skladu s prevladujočimi tržnimi pogoji in stranki delujeta v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev);
 - (g) v primeru, da obstaja vgrajena nakupna opcija, ta opcija izpolnjuje tudi naslednje pogoje:
 - (i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji,
 - (ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti osnovnih izpostavljenosti ostane neodplačane,
 - (iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam investitorjev, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal izboljšanje kreditne kakovosti;
 - (h) institucija v vlogi originatorja je prejela mnenje od usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje, da listinjenje izpolnjuje pogoje iz točke (c) tega odstavka.
- (5) Pristojni organi obveščajo EBA o primerih, v katerih so se odločili, da morebitno zmanjšanje tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ni bilo utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2, in o primerih, v katerih so se institucije odločile, da bodo uporabile določbe iz odstavka 3.

- (6) EBA spremlja razpon nadzorniških praks v zvezi s priznavanjem prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri tradicionalnem listinjenju v skladu s tem členom ter o svojih ugotovitvah poroča Komisiji do 31. decembra 2017. Komisija lahko po potrebi ob upoštevanju poročila EBA sprejme delegirani akt za podrobnejšo določitev:
- (a) pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavki 2, 3 in 4;
 - (b) razlage „sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe“ za namene ocene pristojnih organov, določene v predzadnjem pododstavku odstavka 2 in v odstavku 3;
 - (c) zahtev za oceno pristojnih organov glede poslov listinjenja, v zvezi s katerimi originator zaprosi za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2 ali 3.

Člen 245

Sintetično listinjenje

- (1) Institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, če je ustrezno, pa tudi zneske pričakovanih izgub glede na osnovne izpostavljenosti v skladu s členoma 251 in 252, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
- (a) pomemben delež kreditnega tveganja je bil prenesen na tretje osebe s stvarnim ali z osebnim kreditnim zavarovanjem;
 - (b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ohrani v listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s členom 36(1)(k) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

- (2) Da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, se šteje v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;
 - (b) institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti tranše prve izgube v listinjenju, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (i) originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti tranše prve izgube znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri osnovnih izpostavljenostih;
 - (ii) v listinjenju ni vmesnih pozicij.

Če morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organi glede na posamezen primer odločijo, da se ne šteje, da je pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

Za namene tega odstavka se pozicija v listinjenju šteje za vmesno pozicijo v listinjenju, če izpolnjuje zahtevi, določeni v zadnjem pododstavku člena 244(2).

- (3) Z odstopanjem od odstavka 2 pristojni organi lahko dovolijo institucijam v vlogi originatorjev, da priznajo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi z listinjenjem, če institucija v vlogi originatorja v vsakem primeru dokaže, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih originator doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Dovoljenje se lahko izda le, če institucija izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) institucija ima vzpostavljene primerne politike notranjega upravljanja tveganj in metodologije za ocenjevanje prenosa tveganja;
 - (b) institucija je tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.
- (4) Poleg zahtev iz odstavkov od 1 do 3 so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) dokumentacija o poslu odraža ekonomsko vsebino listinjenja;
 - (b) kreditno zavarovanje, s katerim se prenese kreditno tveganje, je skladno s členom 249;
 - (c) dokumentacija o listinjenju ne vsebuje zahtev ali pogojev, ki:
 - (i) določajo bistvene pragove pomembnosti, za katere velja, da se kreditno zavarovanje v primeru kreditnega dogodka ne sproži, če niso doseženi;
 - (ii) dopuščajo prekinitev zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti;
 - (iii) zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja spremeni sestavo osnovnih izpostavljenosti, da bi se izboljšala povprečna kakovost skupine;

- (iv) povečujejo stroške institucij za kreditno zavarovanje ali donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju, zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovne skupine;
- (d) kreditno zavarovanje je izvršljivo v vseh zadevnih jurisdikcijah;
- (e) kadar je primerno, dokumentacija o poslu pojasnjuje, da originator ali sponzor lahko kupi ali ponovno odkupi pozicije v listinjenju oziroma ponovno odkupi, prestrukturira ali nadomesti osnovne izpostavljenosti v obsegu, ki presega njegove pogodbene obveznosti, le, če se takšni posli izvajajo v skladu s prevladujočimi tržnimi pogoji in stranki delujeta v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev);
- (f) v primeru, da obstaja vgrajena nakupna opcija, ta opcija izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji,
 - (ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti osnovnih izpostavljenosti ostane neodplačane,
 - (iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam, ki jih imajo investitorji v listinjenju, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal izboljšanje kreditne kakovosti;
- (g) institucija v vlogi originatorja je prejela mnenje od usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje, da listinjenje izpolnjuje pogoje iz točke (d) tega odstavka.

- (5) Pristojni organi obveščajo EBA o primerih, v katerih so se odločili, da morebitno zmanjšanje tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ni bilo utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2, in o primerih, v katerih so se institucije odločile, da bodo uporabile določbe iz odstavka 3.
- (6) EBA spremlja razpon nadzorniških praks v zvezi s priznavanjem prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri sintetičnem listinjenju v skladu s tem členom ter o svojih ugotovitvah poroča Komisiji do 31. decembra 2017. Komisija lahko po potrebi ob upoštevanju poročila EBA sprejme delegirani akt za podrobnejšo določitev:
- (a) pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavki 2, 3 in 4;
 - (b) razlage „sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe“ za namene ocene pristojnih organov, določene v predzadnjem pododstavku odstavka 2 in v odstavku 3;
 - (c) zahtev za oceno pristojnih organov glede poslov listinjenja, v zvezi s katerimi originator zaprosi za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2 ali 3.

Člen 246

Operativne zahteve za določbe o predčasnem odplačilu

Če listinjenje vključuje obnavljajoče se izpostavljenosti in določbe o predčasnem odplačilu ali podobne določbe, se šteje, da je institucija v vlogi originatorja prenesla pomemben delež kreditnega tveganja samo, če so izpolnjene zahteve iz členov 244 in 245 ter sprožitev določbe o predčasnem odplačilu ne povzroči:

- (a) da bi nadrejena ali pari passu terjatev institucije do osnovnih izpostavljenosti postala podrejena glede na druge terjatve investitorjev;

- (b) da bi terjatev institucije do osnovnih izpostavljenosti postala še bolj podrejena glede na druge terjatve strank;
- (c) da bi se kako drugače povečala izpostavljenost institucije izgubam, povezanim z obnovljajočimi se osnovnimi izpostavljenostmi.

ODDELEK 3
IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI

PODODDELEK 1
SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 247

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

- (1) Če institucija v vlogi originatorja prenese pomemben delež kreditnega tveganja, povezanega z osnovnimi izpostavljenostmi v listinjenju, v skladu z oddelkom 2, in če so izpolnjena merila iz člena 5a [uredbe o STS], lahko navedena institucija:
- (a) v primeru tradicionalnega listinjenja iz svojega izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je to ustrezno, tudi iz izračuna zneskov pričakovanih izgub izključi osnovne izpostavljenosti;
 - (b) v primeru sintetičnega listinjenja za osnovne izpostavljenosti izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je to ustrezno, tudi zneske pričakovanih izgub v skladu s členoma 251 in 252.
- (2) Če se institucija v vlogi originatorja odloči za uporabo odstavka 1, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, določene v tem poglavju, za pozicije, ki jih lahko ima v listinjenju.

Če institucija v vlogi originatorja ne prenese pomembnega deleža kreditnega tveganja ali se ne odloči za uporabo odstavka 1, ji ni treba izračunavati zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za nobeno pozicijo, ki jo lahko ima v zadevnem listinjenju, temveč mora osnovne izpostavljenosti še naprej vključevati v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot da ne bi bile listinjene.

- (3) Če je izpostavljenost v listinjenju vezana na pozicije v različnih tranšah, se izpostavljenost do vsake tranše obravnava kot posamezna pozicija v listinjenju. Dajalci kreditnega zavarovanja za pozicije v listinjenju se obravnavajo kot imetniki pozicij v listinjenju. Pozicije v listinjenju vključujejo izpostavljenosti iz naslova listinjenja, ki nastanejo na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, ki jih je institucija sklenila v okviru posla.
- (4) Če se pozicija v listinjenju ne odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 36(1)(k), se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi v skupne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije za namene člena 92(3).
- (5) Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno skupno utežjo tveganja.
- (6) Skupna utež tveganja se določi kot seštevek uteži tveganja iz tega poglavja in morebitne dodatne uteži tveganja v skladu s členom 270a.

Člen 248
Vrednost izpostavljenosti

- (1) Vrednost izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračuna na naslednji način:
- (a) vrednost izpostavljenosti bilančne pozicije v listinjenju je enaka njeni knjigovodski vrednosti, preostali po upoštevanju ustreznih posebnih popravkov pozicije v listinjenju zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110;
 - (b) vrednost izpostavljenosti zunajbilančne pozicije v listinjenju je enaka njeni nominalni vrednosti, zmanjšani za morebitne ustrezne popravke zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, pomnoženi z ustreznim konverzijskim faktorjem, kakor je določeno v tem odstavku. Konverzijski faktor znaša 100 %, razen v primeru posojil z denarnim predplačilom. Za določitev vrednosti izpostavljenosti posojil z denarnim predplačilom se lahko uporabi konverzijski faktor 0 % za nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, ki se lahko brezpogojno prekliče, če je odplačilo črpanj iz naslova kredita nadrejeno kakršnim koli drugim terjatvam iz naslova denarnih tokov, ki izhajajo iz osnovnih izpostavljenosti, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1a in če je institucija po mnenju pristojnega organa dokazala, da uporablja ustrezno konzervativno metodo za merjenje zneska nečrpanega dela;
 - (c) vrednost izpostavljenosti kreditnega tveganja pozicije v listinjenju nasprotne stranke, ki izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II, se določi v skladu s poglavjem 6;
 - (d) Institucija v vlogi originatorja lahko od vrednosti izpostavljenosti pozicije v listinjenju, za katero se v skladu s pododdelkom 3 uporablja utež tveganja 1 250 % ali ki se odbije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 36(1)(k), odbije znesek posebnih popravkov osnovnih izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110 in morebitne nevračljive popuste pri odkupni ceni, povezane s takimi osnovnimi izpostavljenostmi, kolikor so zmanjšali kapital.

- (1a) Za uporabo konverzijskega faktorja 0 % v skladu z zadnjim stavkom točke (b) odstavka 1 morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) v dokumentaciji okvirnega likvidnostnega kredita se jasno določijo in omejijo okoliščine, v katerih se kredit lahko črpa;
 - (b) kredita ni mogoče črpati za zagotavljanje podpore kreditni kakovosti tako, da se krijejo izgube, ki so nastale že v času črpanja, zlasti ne za namen zagotavljanja likvidnosti v zvezi z neplačanimi izpostavljenostmi v času črpanja ali za namen pridobitve sredstev po ceni, ki je višja od poštene vrednosti;
 - (c) kredit se ne uporablja za zagotovitev stalnega ali rednega financiranja za listinjenje;
 - (d) odplačilo črpanj iz naslova kredita ni podrejeno drugim terjatvam investorjev, razen tistim, ki izhajajo iz obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali podobnih drugih plačil, niti zanj ne velja oprostitev ali odlog;
 - (e) kredita ni mogoče črpati po tem, ko so izčrpane vse ustrezne izboljšave kreditne kakovosti, ki bi lahko koristile okvirnemu likvidnostnemu kreditu;
 - (f) kredit vsebuje določbo, ki sproži samodejno zmanjšanje zneska, ki se lahko črpa, za znesek neplačanih izpostavljenosti, kadar ima neplačilo pomen, opredeljen v poglavju 3, ali kadar je skupina listinjenih izpostavljenosti sestavljena iz ocenjenih instrumentov, ki prekinejo kredit, če povprečna kakovost skupine pade pod naložbeni razred.

- (2) Če ima institucija dve ali več prekrivajočih se pozicij v listinjenju, v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi zgolj eno od teh pozicij.

Če se pozicije deloma prekrivajo, lahko institucija pozicijo razdeli na dva dela in prizna prekrivanje v skladu s prvim pododstavkom samo za en del. Alternativno lahko institucija obravnava pozicije, kot če bi se v celoti prekrivale, tako da za namene izračuna kapitala poveča pozicijo, ki prispeva k višjim zneskom tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

Institucija lahko prekrivanje prizna tudi med kapitalskimi zahtevami za posebno tveganje pozicij v trgovalni knjigi in kapitalskimi zahtevami za pozicije v listinjenju v netrgovalni knjigi, pod pogojem, da je institucija sposobna izračunati in primerjati kapitalske zahteve za zadevne pozicije.

Za namene tega odstavka se šteje, da se poziciji prekrivata, če se medsebojno pobotata na tak način, da lahko institucija prepreči izgube, ki izhajajo iz ene pozicije, z izpolnjevanjem obveznosti, ki se zahtevajo v skladu z drugo pozicijo.

- (3) Če se za pozicije v ABCP uporablja člen 270c, lahko institucija za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ABCP uporabi utež tveganja, dodeljeno okvirnemu likvidnostnemu kreditu, pod pogojem, da okvirni likvidnostni kredit krije 100 % ABCP, izdanih v programu, in je ta okvirni likvidnostni kredit uvrščen pari passu z ABCP, tako da tvorijo prekrivajočo se pozicijo. Če institucija uporabi določbe iz tega odstavka, o tem uradno obvesti pristojne organe. Za namene ugotavljanja kritja v višini 100 %, določenega v tem odstavku, lahko institucija upošteva druge okvirne likvidnostne kredite v programu ABCP, pod pogojem, da tvorijo prekrivajočo se pozicijo z ABCP.

Člen 249

Priznanje zmanjševanja kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju

- (1) Institucija lahko prizna stvarno in osebno kreditno zavarovanje v zvezi s pozicijo v listinjenju, če so izpolnjene zahteve za zmanjševanje kreditnega tveganja iz tega poglavja in poglavja 4.
- (2) Primerno stvarno kreditno zavarovanje je omejeno na zavarovanje s finančnim premoženjem, ki je primerno za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, kakor je določeno v poglavju 4, pri čemer se zmanjševanje kreditnega tveganja prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

Primerno osebno kreditno zavarovanje in primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja so omejeni na tiste, ki so primerni v skladu s poglavjem 4, pri čemer se zmanjševanje kreditnega tveganja prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

- (3) Z odstopanjem od odstavka 2 je primernim dajalcem osebnega kreditnega zavarovanja, naštetim v točkah (a) do (h) člena 201(1), priznana ECAI dodelila bonitetno oceno, ki ji v času, ko je bilo kreditno zavarovanje prvič priznано, ustreza stopnja kreditne kakovosti 2 ali več, zatem pa stopnja kreditne kakovosti 3 ali več. Zahteva iz tega pododstavka se ne uporablja za kvalificirane centralne nasprotne stranke.

Institucije, ki se jim dovoli uporaba pristopa IRB za neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, lahko primernost ocenijo v skladu s prvim pododstavkom, ki temelji na enakovrednosti PD za dajalca zavarovanja s PD, povezanim s stopnjami kreditne kakovosti, navedenimi v členu 136.

- (4) Z odstopanjem od odstavka 2 so SSPE primerni dajalci zavarovanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) SSPE je lastnik sredstev, ki se štejejo kot primerna za zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s poglavjem 4;
 - (b) sredstva iz točke (a) niso predmet terjatev ali pogojnih terjatev, ki bi bile nadrejene terjatvi ali pogojni terjatvi institucije prejemnice osebnega kreditnega zavarovanja ali uvrščene pari passu tem terjatvam; in
 - (c) izpolnjene so vse zahteve za priznanje zavarovanja s finančnim premoženjem iz poglavja 4.
- (5) Za namene odstavka 4 je vrednost zavarovanja, prilagojena za morebitne valutne neusklajenosti in neusklajenosti zapadlosti v skladu s poglavjem 4 (GA), omejena na nestanovitnosti prilagojeno tržno vrednost teh sredstev, utež tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno po standardiziranem pristopu (g), pa se določi kot tehtano povprečje uteži tveganja, ki bi se uporabilo za ta sredstva kot zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s standardiziranim pristopom.
- (6) Če se za pozicijo v listinjenju uporablja polno kreditno zavarovanje ali delno kreditno zavarovanje po načelu sorazmernosti, veljajo naslednje zahteve:
- (a) institucija, ki nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja, zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju, za katero se uporablja kreditno zavarovanje, izračuna v skladu s pododdelkom 3, kot če bi imela to pozicijo neposredno v lasti;
 - (b) institucija, ki kreditno zavarovanje kupi, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 4.

- (7) V vseh primerih, ki niso zajeti v odstavku 6, veljajo naslednje zahteve:
- (a) institucija, ki nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja, obravnava del pozicije, za katerega se uporablja kreditno zavarovanje, kot pozicijo v listinjenju in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračuna, kot če bi imela to pozicijo neposredno v lasti, v skladu s pododdelkom 3, ob upoštevanju odstavkov 8 do 10;
 - (b) institucija, ki kreditno zavarovanje kupi, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za zavarovano pozicijo iz točke (a) v skladu s poglavjem 4. Institucija obravnava del pozicije v listinjenju, za katerega se kreditno zavarovanje ne uporablja, kot ločeno pozicijo v listinjenju in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračuna v skladu s pododdelkom 3, ob upoštevanju odstavkov 8 do 10.
- (8) Institucije, ki uporabljajo pristop za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop SEC-IRB) ali standardizirani pristop za listinjenje (pristop SEC-S) v skladu z pododdelkom 3, ločeno določijo točko vključitve (A) in točko izločitve (D) za vsako od pozicij, dobljenih v skladu z odstavkom 7, kot če bi bile te izdane kot ločene pozicije v listinjenju v času izvedbe posla. Vrednost K_{IRB} oziroma K_{SA} se izračuna ob upoštevanju prvotne skupine osnovnih izpostavljenosti listinjenja.

- (9) Institucije, ki uporabljajo pristop za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (pristop SEC-ERB) v skladu z pododdelkom 3 za prvotno pozicijo v listinjenju, izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije, dobljene v skladu z odstavkom 7, na naslednji način:
- (a) če je dobljena pozicija nadrejena, se ji dodeli utež tveganja prvotne pozicije v listinjenju;
 - (b) če dobljena pozicija ni nadrejena, se ji lahko dodeli povzeta bonitetna ocena v skladu s členom 261(7). Velikost tranše T se v tem primeru izračuna samo na podlagi dobljene pozicije. Če bonitetne ocene ni mogoče povzeti, institucija uporabi višjo od uteži tveganja, izhajajočih iz:
 - (i) uporabe pristopa SEC-S v skladu z odstavkom 8 in pododdelkom 3; ali
 - (ii) uteži tveganja prvotne pozicije v listinjenju v skladu s pristopom SEC-ERB.
- (10) Dobljeno pozicijo, ki ni nadrejena, je treba obravnavati kot nenadrejeno pozicijo v listinjenju, tudi če se prvotna pozicija v listinjenju pred zavarovanjem šteje za nadrejeno.

Člen 250
Posredna podpora

- (1) Institucija v vlogi originatorja, ki je prenesla pomemben delež kreditnega tveganja, povezanega z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, v skladu z oddelkom 2, in institucija v vlogi sponzorja ne zagotavljata podpore pri listinjenju, ki presega njune pogodbene obveznosti, z namenom zmanjšanja morebitnih ali dejanskih izgub investorjev.
- (2) Posel se ne šteje kot podpora za namene odstavka 1, če je bil ustrezno upoštevan pri ocenjevanju prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja ter sta ga obe stranki izvedli v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev). V ta namen institucija celovito kreditno pregleda posel, pri čemer upošteva vsaj vse naslednje elemente:

- (a) ceno ponovnega odkupa;
 - (b) kapitalski in likvidnostni položaj institucije pred ponovnim odkupom in po njem;
 - (c) uspešnost osnovnih izpostavljenosti;
 - (d) uspešnost pozicij v listinjenju;
 - (e) učinek podpore na izgube, za katere se pričakuje, da bodo nastale na strani originatorja v odnosu do investitorjev.
- (3) Institucija v vlogi originatorja ali sponzorja uradno obvesti pristojni organ o vsakem poslu, sklenjenem v zvezi z listinjenjem, v skladu z odstavkom 2.
- (4) EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kaj so „običajni tržni pogoji“ za namene tega člena in kdaj posel ni strukturiran tako, da zagotavlja podporo.
- (5) Če institucija v vlogi originatorja ali sponzorja v zvezi z listinjenjem ne izpolnjuje odstavka 1, institucija vključi vse osnovne izpostavljenosti v zadevnem listinjenju v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, in razkrije:
- (a) da je zagotovila podporo za listinjenje v nasprotju z določbami odstavka 1; in
 - (b) učinek zagotovljene podpore v smislu kapitalskih zahtev.

Člen 251

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, listinjenih v sintetičnem listinjenju, s strani institucije v vlogi originatorja

- (1) Institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti uporabi, kjer je to ustrezno, metodologije izračunavanja iz tega oddelka namesto tistih iz poglavja 2. Za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je to ustrezno, zneske pričakovanih izgub glede na osnovne izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3, je znesek pričakovanih izgub iz naslova teh izpostavljenosti enak nič.
- (2) Zahteve iz prvega odstavka veljajo za celotno skupino izpostavljenosti, ki so osnovne izpostavljenosti listinjenja. Ob upoštevanju člena 252 institucija v vlogi originatorja izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vse tranše v listinjenju v skladu z določbami tega oddelka, vključno s pozicijami, v zvezi s katerimi lahko institucija prizna zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členom 249. Utež tveganja, ki se uporabi za pozicije, za katere se prizna zmanjševanje kreditnega tveganja, se lahko spremeni v skladu s poglavjem 4.

Člen 252

Obravnava neusklajenosti zapadlosti v sintetičnih listinjenjih

Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 251 se upošteva vsaka morebitna neusklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem, s katerim je dosežen prenos tveganja, ter osnovnimi izpostavljenostmi, in sicer na naslednji način:

- (a) za zapadlost osnovnih izpostavljenosti se upošteva najdaljša zapadlost katere koli izmed teh izpostavljenosti, ki pa ne sme presegati pet let. Zapadlost kreditnega zavarovanja se določi v skladu s poglavjem 4;

- (b) institucija v vlogi originatorja zanemari morebitne neusklajenosti zapadlosti pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju, za katere se uporablja utež tveganja 1 250 % v skladu s tem oddelkom. Za vse druge pozicije se uporablja obravnava neusklajenosti zapadlosti, določena v poglavju 4, in sicer v skladu z naslednjo formulo:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*)/(T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^*)))),$$

pri čemer je:

RW^*	=	zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a);
RW_{Ass}	=	zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, izračunani sorazmerno;
RW_{SP}	=	zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunani v skladu s členom 251, če ne bi bilo nobene neusklajenosti zapadlosti;
T	=	zapadlost osnovnih izpostavljenosti, izražena v letih;
t	=	zapadlost kreditnega zavarovanja, izražena v letih;
t^*	=	0, 25.

Člen 253

Zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

- (1) Institucije lahko v primeru pozicije v listinjenju, za katero se v skladu s tem oddelkom uporablja utež tveganja 1 250 %, odbijejo vrednost izpostavljenosti takšne pozicije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 36(1)(k), namesto da vključijo pozicijo v svoje izračune zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Za te namene lahko izračun vrednosti izpostavljenosti odraža primerno stvarno zavarovanje v skladu s členom 249.
- (2) Če institucija izkoristi možnost iz odstavka 1, lahko odbiti znesek v skladu s členom 36(1)(k) odšteje od zneska, ki je v členu 268 določen kot največja kapitalska zahteva, ki bi se izračunala za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene.

PODODDELEK 2

HIERARHIJA METOD IN SKUPNI PARAMETRI

Člen 254

Hierarhija metod

- (1) *Črtano.*
- (2) Institucije za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti uporabijo eno od metod iz pododdelka 3 v skladu z naslednjo hierarhijo:
 - (a) institucija uporabi pristop za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop SEC-IRB), če so izpolnjeni pogoji iz člena 258;
 - (b) če se pristop SEC-IRB ne sme uporabiti, institucije za ocenjene pozicije ali pozicije, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, uporabijo pristop za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (pristop SEC-ERB) v skladu s členoma 261 in 262 ali, v skladu s pogoji iz člena 265 in 266, pristop notranjega ocenjevanja;
 - (c) če se pristop SEC-ERB ne sme uporabiti, institucije uporabijo standardizirani pristop za listinjenje (pristop SEC-S) v skladu s členoma 263 in 264.
- (3) Z odstopanjem od točke (b) odstavka 2 lahko institucije namesto pristopa SEC-ERB uporabijo pristop SEC-S **za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:**
 - (a) [...] pozicija v listinjenju ni niti tranša prve izgube niti vmesna pozicija v listinjenju, kot je opredeljeno v členu 244(2), če se za te namene zahteva glede uteži tveganja, ki znaša 25 % ali manj, izračuna v skladu s pristopom SEC-S;**
 - (b) je pozicija v listinjenju STS in**

(c) [...] zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki izhajajo iz uporabe pristopa SEC-ERB v zvezi s to pozicijo, niso sorazmerni s kreditnim tveganjem, ki je vgrajeno v osnovne izpostavljenosti listinjenja. V tej točki [...] „niso sorazmerni“ pomeni, da so zaradi uporabe pristopa SEC-ERB zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti [...] za 25 % višji kot pri pristopu SEC-S.

Če se institucija odloči za uporabo pristopa SEC-S v skladu s tem odstavkom, o tem [...] uradno obvesti pristojni organ brez nepotrebnega odlašanja. [...] Pristojni organ [...] lahko po prejemu uradnega obvestila od institucije zahteva, da uporabi pristop SEC-ERB, v tem primeru pa institucijo o svoji odločitvi uradno obvesti v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila.

Institucija redno preverja, če so pogoji iz tega odstavka še izpolnjeni, o svoji oceni pa uradno obvesti pristojni organ. Pristojni organ lahko po prejemu uradnega obvestila pregleda zadevno oceno.

- (4) Brez poseganja v odstavek 2 lahko institucije uporabijo pristop notranjega ocenjevanja (IAA) za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi z neocenjeno pozicijo v okviru programa ABCP v skladu s členom 266, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 265. Če je institucija dobila dovoljenje v skladu s členom 265(2) in posebna pozicija v okviru programa ABCP spada na področje uporabe, ki ga pokriva to dovoljenje, institucija uporabi pristop notranjega ocenjevanja za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti te pozicije.
- (5) Za pozicijo v relistinjenju institucije uporabijo pristop SEC-S v skladu s členom 263, in sicer s spremembami iz člena 269.
- (6) V vseh drugih primerih se pozicijam v listinjenju dodeli utež tveganja 1 250 %.

- (7) Pristojni organi obvestijo EBA o vseh v skladu z odstavkom 3 prejetih obvestilih in sprejetih odločitvah. EBA spremlja različne prakse v zvezi z odstavkom 3, Komisiji letno poroča o svojih ugotovitvah in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (8) Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov zaradi revizije preseženega odstotka pri pristopu SEC-ERB v primerjavi s pristopom SEC-S glede na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je določeno v odstavku 3, in sicer najmanj vsaki dve leti po začetku uporabe te uredbe. V delegiranih aktih, sprejetih v skladu s tem odstavkom, se upoštevajo poročila iz odstavka 7. Revidirani preseženi odstotek, uveden z delegiranim aktom, ki se sprejme v skladu s tem odstavkom, ni višji kot 35 % in ne nižji kot 15 %.

Člen 255

Določitev K_{IRB} in K_{SA}

- (1) Če institucija uporabi pristop SEC-IRB v skladu s pododdelkom 3, institucija izračuna K_{IRB} v skladu z odstavki 2 do 5.
- (2) Institucije določijo K_{IRB} tako, da pomnožijo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, kot da te ne bi bile listinjene, z 8 %, deljeno z vrednostjo izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti. K_{IRB} se izrazi v decimalni obliki med nič in ena.

- (3) Za namene izračuna K_{IRB} zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, vključujejo:
- (a) znesek pričakovanih izgub, povezanih z vsemi osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, vključno z neplačanimi osnovnimi izpostavljenostmi, ki so še vedno del skupine v skladu s poglavjem 3; in
 - (b) znesek nepričakovanih izgub, povezanih z vsemi osnovnimi izpostavljenostmi, vključno z neplačanimi osnovnimi izpostavljenostmi v skupini v skladu s poglavjem 3.
- (4) Institucije lahko izračunajo K_{IRB} v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja v skladu z določbami iz poglavja 3 za izračun kapitalskih zahtev za odkupljene denarne terjatve. Za te namene se izpostavljenosti na drobno obravnavajo kot odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno, izpostavljenosti do podjetij pa kot odkupljene denarne terjatve do podjetij.
- (5) Institucije izračunajo K_{IRB} ločeno za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, kadar je tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pomembno za te izpostavljenosti.

Če se izgube zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in kreditnega tveganja v okviru listinjenja obravnavajo skupaj, institucije združijo zadevne K_{IRB} za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in kreditno tveganje v en sam K_{IRB} za namene pododdelka 3. Prisotnost enotnega rezervnega sklada ali presežnega zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo za kritje izgub zaradi kreditnega tveganja ali tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, se lahko šteje kot pokazatelj, da se ta tveganja obravnavajo skupaj.

Če se tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in kreditno tveganje v okviru listinjenja ne obravnavata skupaj, institucije spremenijo obravnavo, določeno v prejšnjem odstavku, da se zadevne K_{IRB} za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in kreditno tveganje združijo na preudaren način.

- (6) Če institucija uporabi pristop SEC-S v skladu s pododdelkom 3, institucija izračuna K_{SA} tako, da pomnoži zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 2 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, kot da te ne bi bile listinjene, z 8 %, deljeno z vrednostjo osnovnih izpostavljenosti. K_{SA} se izrazi v decimalni obliki med nič in ena.

Za namene tega odstavka institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti brez pobota morebitnih posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 110 ter drugih zmanjšanj kapitala.

- (7) Za namene odstavkov 1 do 6 se, kadar struktura listinjenja vključuje uporabo SSPE, vse izpostavljenosti SSPE v zvezi z listinjenjem obravnavajo kot osnovne izpostavljenosti. Brez poseganja v navedeno lahko institucija izključi izpostavljenosti SSPE iz skupine osnovnih izpostavljenosti za namene izračuna K_{IRB} ali K_{SA} , če je tveganje zaradi izpostavljenosti SSPE nepomembno ali če ne vpliva na pozicije institucije v listinjenju.

V primeru stvarnih sintetičnih listinjenj se vsi pomembni prihodki od izdaje kreditnih zapisov ali drugih finančnih obveznosti SSPE, ki služijo kot zavarovanje s premoženjem za odplačilo pozicij v listinjenju, vključijo v izračun K_{IRB} ali K_{SA} , če se za kreditno tveganje zavarovanja s premoženjem uporablja tranširano razporejanje izgub.

- (8) Za namene tretjega pododstavka odstavka 5 EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustreznih metodah za združevanje K_{IRB} zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in kreditnega tveganja, če se ti tveganji v okviru listinjenja ne obravnavata skupaj.

- (9) EBA pripravi osnutek regulativnih standardov, ki podrobneje določajo pogoje, na podlagi katerih lahko institucije izračunajo K_{IRB} za osnovne skupine listinjenja v skladu z odstavkom 4, zlasti glede:
- (a) notranje kreditne politike in modelov za izračun K_{IRB} za listinjenja;
 - (b) uporabe različnih faktorjev tveganja v zvezi z osnovno skupino za določitev ocen PD in LGD; in
 - (c) zahtev glede skrbnega pregleda za spremljanje ukrepov in politik prodajalcev terjatev.

EBA navedeni osnutek regulativnih standardov predloži Komisiji v enem letu po začetku veljavnosti te uredbe.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s postopkom, določenim v členih od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 256

Določitev točke vključitve (A) in točke izločitve (D)

- (1) Za namen pododdelka 3 institucije določijo točko vključitve (A) tako, da ustreza pragu, pri katerem bi se izgube v skupini osnovnih izpostavljenosti začele dodeljevati zadevni poziciji v listinjenju.

Točka vključitve (A) se izrazi kot decimalna vrednost med nič in ena ter je enaka razmerju med:

- (a) neporavnanimi zneski skupine osnovnih izpostavljenosti v listinjenju, od katerih se odštejejo neporavnani zneski vseh tranš, ki so nadrejene ali *pari passu* tranši, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju, in
- (b) neporavnanimi zneski vseh osnovnih izpostavljenosti v listinjenju.

- (2) Za namen pododdelka 3 institucije določijo točko izločitve (D) tako, da ustreza pragu, pri katerem bi zaradi izgub v skupini osnovnih izpostavljenosti prišlo do popolne izgube glavnice za tranšo, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju.

Točka izločitve (D) se izrazi kot decimalna vrednost med nič in ena ter je enaka razmerju med:

- (a) neporavnanimi zneski skupine osnovnih izpostavljenosti v listinjenju, od katerih se odštejejo neporavnani zneski vseh tranš, ki so nadrejene tranši, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju, in
- (b) neporavnanimi zneski vseh osnovnih izpostavljenosti v listinjenju.

- (3) Za namene odstavkov 1 in 2 institucije obravnavajo presežno zavarovanje s premoženjem in naložbene račune rezerv kot tranše, sredstva, ki vključujejo takšne račune rezerv, pa kot osnovne izpostavljenosti.

- (4) Za namene odstavkov 1 in 2 institucije ne upoštevajo nenaložbenih računov rezerv in sredstev, ki ne zagotavljajo kreditne izboljšave, kot so tista, ki zagotavljajo samo likvidnostno podporo, valutne zamenjave ali zamenjave obrestnih mer in računi zavarovanja z denarnimi sredstvi v zvezi s temi pozicijami v listinjenju. Za naložbene račune rezerv in sredstva, ki zagotavljajo kreditno izboljšavo, institucija kot pozicije v listinjenju obravnava samo tiste dele teh računov ali sredstev, ki imajo sposobnost pokrivanja izgub.
- (5) V primeru dveh ali več pozicij istega posla z različnimi zapadlostmi, pri katerih pa se razporejanje izgub porazdeli sorazmerno, bi moral izračun točk vključitve (A) in točk izločitve (D) temeljiti na skupnih neporavnanih zneskih teh pozicij, izračunane točke vključitve (A) in točke izločitve (D) pa so enake.

Člen 257

Določitev zapadlosti tranše (M_T)

- (1) Za namene pododdelka 3 in ob upoštevanju odstavka 3 lahko institucije zapadlost tranše (M_T) merijo kot:
- (a) z izpostavljenostjo tehtana povprečna zapadlost pogodbenih plačil v okviru tranše v skladu z naslednjo formulo:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kjer CF_t označuje vsa pogodbeni plačila (plačila glavnice, obresti in opravnin), ki jih plača kreditojemalec v obdobju t ; ali

- (b) končni zakonski rok zapadlosti tranše v skladu z naslednjo formulo:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80\%,$$

kjer je M_L končni zakonski rok zapadlosti tranše.

- (2) *Črtano.*
- (3) Za namene odstavkov 1 in 2 se za določitev zapadlosti tranše (M_T) v vseh primerih uporablja spodnja meja, ki znaša eno leto, in zgornja meja, ki znaša pet let.
- (4) Če bi institucija lahko postala izpostavljena morebitnim izgubam iz naslova osnovnih izpostavljenosti na podlagi pogodbe, institucija določi zapadlost pozicije v listinjenju z upoštevanjem najdaljše zapadlosti takšnih osnovnih izpostavljenosti. Za obnavljajoče se izpostavljenosti se uporabi najdaljša pogodbeno možna preostala zapadlost izpostavljenosti, ki bi se lahko dodala med obdobjem obnovljivosti.

PODODDELEK 3
METODE ZA IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 258

Pogoji za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop SEC-IRB)

- (1) Institucije uporabijo pristop SEC-IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi s pozicijo v listinjenju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) pozicija je krita s skupino, za katero se uporablja pristop IRB, ali mešano skupino, pod pogojem, da lahko v slednjem primeru institucija izračuna K_{IRB} v skladu z oddelkom 3 za najmanj 95 % osnovnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti;
 - (b) na voljo je dovolj informacij v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, da lahko institucija izračuna K_{IRB} ;
 - (c) instituciji ni bila prepovedana uporaba pristopa SEC-IRB v zvezi z določeno pozicijo v listinjenju v skladu z odstavkom 2.
- (2) Pristojni organi lahko za posamezne primere prepovejo uporabo pristopa SEC-IRB, če imajo listinjenja zelo zapletene ali tvegane lastnosti. Za te namene se lahko kot zelo zapletene in tvegane lastnosti štejejo:
 - (a) kreditna izboljšava, ki se lahko poslabša zaradi drugih razlogov razen izgub iz portfelja;
 - (b) skupine osnovnih izpostavljenosti z visoko stopnjo notranje korelacije zaradi koncentracije izpostavljenosti do posameznih sektorjev ali geografskih območij;
 - (c) posli, pri katerih je odplačilo pozicij v listinjenju močno odvisno od dejavnikov tveganja, ki se ne upoštevajo v K_{IRB} ; ali
 - (d) zelo zapletena razporeditev izgub med tranšami.

Člen 259

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom SEC-IRB

- (1) V skladu s pristopom SEC-IRB se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno utežjo tveganja, določeno na naslednji način, v vseh primerih ob upoštevanju spodnje meje 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{če je } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{če je } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{če je } A < K_{IRB} < D$$

pri čemer je:

K_{IRB} kapitalska zahteva za skupino osnovnih izpostavljenosti, kakor je opredeljeno v členu 255

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

pri čemer je:

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

pri čemer je:

$$p = \max [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

pri čemer je:

N dejansko število izpostavljenosti v skupini osnovnih izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 4

LGD z izpostavljenostjo tehtano povprečje izgube ob neplačilu za skupino osnovnih izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 5

M_T zapadlost tranše, kakor je določeno v skladu s členom 257

Parametri A, B, C, D in E se določijo v skladu z naslednjo razpredelnico:

		A	B	C	D	E
Na debelo	Nadrejene, posamično ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Nadrejene, skupaj ($N \geq 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nenadrejene, posamično ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nenadrejene, skupaj ($N \geq 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Na drobno	Nadrejene	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nenadrejene	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) Če osnovna skupina, za katero se uporablja pristop IRB, vsebuje izpostavljenosti na drobno in na debelo, se skupina razdeli na podskupino izpostavljenosti na drobno in na podskupino izpostavljenosti na debelo, pri čemer se za vsako podskupino oceni ločen parameter p (in ustrezni vhodni parametri N , K_{IRB} in LGD). Nato se tehtano povprečje parametra p za posel izračuna na podlagi parametrov p vsake podskupine in nominalne velikosti izpostavljenosti v vsaki podskupini.

- (3) Če institucija uporabi pristop SEC-IRB za mešano skupino, se izračun parametra p opravi samo na podlagi osnovnih izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB. Osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja standardizirani pristop, se za te namene ne upoštevajo.
- (4) Dejansko število izpostavljenosti (N) se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemer EAD_i predstavlja neplačano izpostavljenost, povezano z i -tim instrumentom v skupini.

Več izpostavljenosti do istega dolžnika se konsolidira in obravnava kot ena izpostavljenost.

- (5) Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD se izračuna na naslednji način:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

pri čemer LGD_i predstavlja povprečni LGD, povezan z vsemi izpostavljenostmi do i -tega dolžnika.

Če se kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v okviru listinjenja upravljata skupaj, se vhodni parameter LGD, ki se upošteva, izračuna kot tehtano povprečje LGD za kreditno tveganje in 100 % LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Uteži so ločene za pristop IRB za kreditno tveganje oziroma tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Za te namene se lahko prisotnost enotnega rezervnega sklada ali presežnega zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo za kritje izgub zaradi kreditnega tveganja ali tveganja neplačila, šteje za pokazatelj, da se ta tveganja upravljajo skupaj.

- (6) Če z izpostavljenostjo tehtani delež največje osnovne izpostavljenosti v skupini (C_1) ni večji od 3 %, lahko institucije uporabijo naslednjo poenostavljeno metodo za izračun N in z izpostavljenostjo tehtanih povprečij LGD. Taso izražena kot vrednost med nič in ena:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

LGD = 0,50

pri čemer:

C_m označuje z izpostavljenostjo tehtani delež vsote največjih izpostavljenosti m . C_m je izražen kot vrednost med nič in ena ter

m določi institucija.

Če je na voljo samo C_1 in ta ne presega 0,03, potem lahko institucija določi LGD v višini 0,50 in N kot $1/C_1$.

- (7) Če je pozicija krita z mešano skupino, ki izpolnjuje pogoje iz člena 258(1)(a), institucija izračuna kapitalsko zahtevo za osnovno skupino izpostavljenosti kot:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

pri čemer:

je d delež zneska izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti, za katere lahko banka izračuna K_{IRB} za znesek izpostavljenosti vseh osnovnih izpostavljenosti. d je izražen kot vrednost med nič in ena ter

K_{IRB} in K_{SA} sta določena, kot je opredeljeno v členu 255.

- (8) Če ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki zavarovanja tržnih tveganj, kot je posel z obrestnim ali valutnim izvedenim finančnim instrumentom, lahko institucija temu poslu z izvedenim finančnim instrumentom dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene prvega pododstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih pari passu izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna pari passu pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena poslu z izvedenim finančnem instrumentom.

Člen 260

Obravnava listinjenj STS v skladu s pristopom SEC-IRB

V okviru pristopa SEC-IRB se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 259, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

spodnja meja uteži tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Člen 261

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (SEC-ERB)

- (1) V skladu s pristopom SEC-ERB se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrežno utežjo tveganja v skladu s tem členom.
- (2) Za izpostavljenosti s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na kratkoročni bonitetni oceni, povzame v skladu z odstavkom 7, se uporabljajo naslednje uteži tveganja:

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	<i>Vse druge bonitetne ocene</i>
Utež tveganja	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- (3) Za izpostavljenosti z dolgoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na dolgoročni bonitetni oceni, povzame v skladu z odstavkom 7, se uporabljajo uteži tveganja iz razpredelnice 2, ustrezno prilagojene za zapadlost tranše (M_T) v skladu s členom 257 in odstavkom 4 ter za velikost tranše v primeru nenadrejenih tranš v skladu z odstavkom 5:

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti	Nadrejena tranša		Nenadrejena (majhna) tranša	
	<i>Zapadlost tranše (M_T)</i>		<i>Zapadlost tranše (M_T)</i>	
	<i>1 leto</i>	<i>5 let</i>	<i>1 leto</i>	<i>5 let</i>
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Vse druge	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

- (4) Za določitev uteži tveganja za tranše z zapadlostjo od 1 do 5 let institucije uporabijo linearno interpolacijo med utežmi tveganja, ki se uporabljajo za zapadlosti enega oziroma petih let v skladu z razpredelnico 2.

- (5) Da se upošteva velikost tranše, institucije izračunajo utež tveganja za nenadrene tranše na naslednji način:

$$RW = [RW \text{ po prilagoditvi za zapadlost v skladu z odstavkom 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

pri čemer:

T = velikost tranše, merjena kot $D - A$

pri čemer:

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

- (6) Za uteži tveganja za nenadrene tranše na podlagi odstavkov 3 do 5 se uporablja spodnja meja 15 %. Poleg tega takšne uteži tveganja niso nižje od uteži tveganja, ki ustreza hipotetični nadrejeni tranši istega listinjenja z enako bonitetno oceno in zapadlostjo.
- (7) Za namene uporabe povzetih bonitetnih ocen dodelijo institucije neocenjeni poziciji povzeto bonitetno oceno, ki je enakovredna bonitetni oceni ocenjene referenčne pozicije, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) referenčna pozicija je v vseh pogledih uvrščena pari passu neocenjeni poziciji v listinjenju ali, če pari passu uvrščena pozicija ne obstaja, je referenčna pozicija neposredno podrejena neocenjeni poziciji;
 - (b) za referenčno pozicijo ne obstajajo nobena jamstva tretjih oseb ali druge kreditne izboljšave, ki niso na voljo za neocenjeno pozicijo;
 - (c) zapadlost referenčne pozicije je enaka ali daljša kot zapadlost zadevne neocenjene pozicije;
 - (d) vse povzete bonitetne ocene se redno posodabljaajo, tako da odražajo vse morebitne spremembe bonitetne ocene referenčne pozicije.

- (8) Če ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki zavarovanja tržnih tveganj, kot je posel z obrestnim ali valutnim izvedenim finančnim instrumentom, lahko institucija temu poslu z izvedenim finančnim instrumentom dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene prvega pododstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih *pari passu* izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna *pari passu* pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena poslu z izvedenim finančnim instrumentom.

Člen 262

Obravnava listinjenj STS v skladu s pristopom SEC-ERB

- (1) V okviru pristopa SEC-ERB se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 261, ob upoštevanju sprememb, določenih v tem členu.
- (2) Za izpostavljenosti s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na kratkoročni bonitetni oceni, povzame v skladu s členom 261(7), se uporabljajo naslednje uteži tveganja:

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	Vse druge bonitetne ocene
Utež tveganja	10 %	35 %	70 %	1 250 %

- (3) Za izpostavljenosti z dolgoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na dolgoročni bonitetni oceni, povzame v skladu s členom 261(7), se uteži tveganja določijo v skladu z razpredelnico 4, pri čemer se prilagodijo za zapadlost tranše (M_T) v skladu s členom 257 in členom 261(4) ter za velikost tranše v primeru nenadrejenih tranš v skladu s členom 261(5):

Razpredelnica 4

Stopnja kreditne kakovosti	Nadrejena tranša		Nenadrejena (majhna) tranša	
	<i>Zapadlost tranše (M_T)</i>		<i>Zapadlost tranše (M_T)</i>	
	<i>1 leto</i>	<i>5 let</i>	<i>1 leto</i>	<i>5 let</i>
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Vse druge	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Člen 263

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom (SEC-S)

- (1) V skladu s pristopom SEC-S se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno utežjo tveganja, določeno na naslednji način, v vseh primerih ob upoštevanju spodnje meje 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{če je } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{če je } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{če je } A < K_A < D$$

pri čemer je:

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

K_A parameter, izračunan v skladu z odstavkom 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

pri čemer je:

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ za izpostavljenost v listinjenju, ki ni izpostavljenost v relistinjenju

- (2) Za namene odstavka 1 se K_A izračuna na naslednji način:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

pri čemer je:

K_{SA} kapitalna zahteva za osnovno skupino, kakor je opredeljeno v členu 255

W je razmerje med vsoto:

- (a) nominalnega zneska neplačanih osnovnih izpostavljenosti in
- (b) nominalnega zneska vseh osnovnih izpostavljenosti. Za te namene neplačana izpostavljenost pomeni osnovno izpostavljenost, za katero velja kar koli od naslednjega: (i) zamuda pri plačilu je 90 dni ali več; (ii) je v stečajnem postopku ali postopku zaradi insolventnosti; (iii) je predmet izvršbe ali podobnega postopka; ali (iv) je neplačana v skladu z dokumentacijo o listinjenju.

Če institucija ne pozna statusa delinkventnosti za 5 % ali manj osnovnih izpostavljenosti v skupini, institucija lahko uporabi pristop SEC-S, ob upoštevanju naslednje prilagoditve pri izračunu K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Če institucija ne pozna statusa delinkventnosti za več kot 5 % osnovnih izpostavljenosti v skupini, mora za pozicijo v listinjenju uporabiti utež tveganja v višini 1 250 %.

- (3) Če ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki zavarovanja tržnih tveganj, kot je posel z obrestnim ali valutnim izvedenim finančnim instrumentom, lahko institucija temu poslu z izvedenim finančnim instrumentom dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene tega odstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih *pari passu* izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna *pari passu* pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena poslu z izvedenim finančnim instrumentom.

Člen 264

Obravnava listinjenj STS v skladu s pristopom SEC-S

V okviru pristopa SEC-S se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 263, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

spodnja meja uteži tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju = 10 %

$p = 0,5$

Člen 265

Področje uporabe in operativne zahteve za pristop notranjega ocenjevanja (LAA)

- (1) Institucije lahko izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjene pozicije v programih ABCP v skladu s pristopom notranjega ocenjevanja v skladu s členom 266, če so jim njihovi pristojni organi izdali dovoljenje v skladu z odstavkom 2. Če je institucija dobila dovoljenje v skladu s členom 265(2) in posebna pozicija v okviru programa ABCP spada na področje uporabe, ki ga pokriva to dovoljenje, institucija uporabi pristop notranjega ocenjevanja za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti te pozicije.
- (2) Pristojni organi institucijam izdajo dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v okviru jasno opredeljenega področja uporabe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) vse pozicije v komercialnem zapisu, izdanem v programu ABCP, so ocenjene pozicije;
 - (b) notranja ocena kreditne kakovosti pozicije odraža javno dostopno metodologijo ocenjevanja ene ali več ECAI za ocenjevanje pozicij v listinjenju ali osnovnih izpostavljenosti iste vrste;

- (ba) komercialni zapis, izdan v programu ABCP, je večinoma izdan tretjim vlagateljem;
- (c) postopek notranjega ocenjevanja v instituciji je konzervativen vsaj toliko, kot so konzervativne javno dostopne ocene tistih ECAI, ki so podale zunanjo bonitetno oceno za komercialni zapis, izdan v programu ABCP, zlasti kar zadeva stresne dejavnike in druge ustrezne kvantitativne elemente;
- (d) metodologija institucije za notranje ocenjevanje upošteva vse ustrezne javno dostopne metodologije ocenjevanja ECAI, ki ocenjujejo komercialni zapis v programu ABCP, in vključuje razrede bonitetnih ocen, ki ustrezajo bonitetnim ocenam ECAI. Institucija v svojih notranjih evidencah dokumentira poročilo s pojasnili, ki opisuje, kako so bile zahteve iz te točke izpolnjene, pri čemer to obrazložitev redno posodablja;
- (e) institucija uporablja metodologijo notranjega ocenjevanja za namene notranjega upravljanja tveganja, vključno pri svojih postopkih odločanja, zagotavljanja upravljavskih informacij in razporejanja notranjega kapitala;
- (f) notranji ali zunanji revizorji, ECAI, ali služba institucije za notranje kreditno pregledovanje ali upravljanje tveganj opravljajo redne preglede postopka notranjega ocenjevanja in kakovosti notranjih ocen kreditne kakovosti izpostavljenosti institucije do programa ABCP;
- (g) institucija spremlja uspešnost svojih notranjih bonitetnih ocen, da ovrednoti učinkovitost svoje metodologije notranjega ocenjevanja, ki jo po potrebi prilagodi, če uspešnost izpostavljenosti redno odstopa od uspešnosti, ki jo opredeljujejo notranje bonitetne ocene;

- (h) program ABCP vključuje standarde za izdajo komercialnih zapisov in upravljanje obveznosti v obliki smernic za upravitelja programa vsaj v zvezi z naslednjim:
 - (i) merili primernosti sredstev, ob upoštevanju točke (i);
 - (ii) vrstami in denarno vrednostjo izpostavljenosti iz naslova zagotovitve okvirnih likvidnostnih kreditov in kreditnih izboljšav;
 - (iii) porazdelitvijo izgub med pozicijami v listinjenju v programu ABCP;
 - (iv) pravno in ekonomsko izločitvijo sredstev, prenesenih s subjekta, ki prodaja sredstva;
- (i) merila primernosti sredstev v programu ABCP določajo vsaj naslednje:
 - (i) izključitev nakupa sredstev, ki so dalj časa zapadla ali neplačana;
 - (ii) omejitev presežne koncentracije do posameznega dolžnika ali geografskega območja;
 - (iii) omejitev ročnosti sredstev, ki se jih kupuje;
- (j) opravi se analiza kreditnega tveganja in poslovnega profila prodajalca sredstev, ki vključuje vsaj oceno prodajalčevih:
 - (i) pretekle in pričakovane prihodnje finančne uspešnosti;
 - (ii) trenutnega tržnega položaja in pričakovane prihodnje konkurenčnosti;
 - (iii) stopnje finančnega vzvoda, denarnega toka, pokritosti obresti in bonitetne ocene dolga;
 - (iv) standardov za izdajo komercialnih zapisov, sposobnosti servisiranja in procesov izterjave;

- (k) program ABCP ima politike in procese izterjave, ki upoštevajo operativno sposobnost in kreditno kakovost serviserja ter vsebuje lastnosti, ki zmanjšujejo tveganja v zvezi z uspešnostjo prodajalca in serviserja. Za namene te točke se lahko tveganja v zvezi z uspešnostjo zmanjšujejo s sprožilci, zasnovanimi na trenutni kreditni kakovosti prodajalca ali serviserja, ki preprečujejo združevanje denarnih sredstev v primeru neplačila s strani prodajalca ali serviserja;
 - (l) skupna ocena izgube skupine sredstev, ki se lahko kupijo v skladu s programom ABCP, upošteva vse vire možnega tveganja, kot sta kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev;
 - (m) če je obseg kreditne izboljšave, ki jo zagotovi prodajalec, zasnovan samo na izgubah iz naslova kredita in je tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev za določeno skupino sredstev pomembno, program ABCP vsebuje ločeno rezervo za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev;
 - (n) obseg zahtevane stopnje izboljšave v okviru programa ABCP se izračuna ob upoštevanju večletnih preteklih informacij, ki vključujejo izgube, delinkventnosti, zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in stopnjo realizacije denarnih terjatev;
 - (o) program ABCP vsebuje strukturne lastnosti pri nakupu izpostavljenosti, da se zmanjša morebitno kreditno poslabšanje osnovnega portfelja. Take lastnosti lahko vključujejo likvidacijske sprožilce za posamezno skupino izpostavljenosti;
 - (p) institucija oceni značilnosti skupine osnovnih sredstev, kot je njena tehtana povprečna kreditna ocena, ter opredeli morebitne koncentracije do posameznega dolžnika ali geografskega območja in razdrobljenost skupine sredstev.
- (3) Če pregled, določen v točki (f) odstavka 2, opravljajo službe institucije za notranjo revizijo, kreditno pregledovanje ali upravljanje tveganja, so te službe neodvisne od notranjih služb institucije za poslovne odnose in odnose s strankami programa ABCP.

- (4) Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja, se ne vrnejo k uporabi drugih metod za pozicije, ki spadajo na področje uporabe pristopa notranjega ocenjevanja, razen če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) institucija je po mnenju pristojnega organa dokazala, da za to obstajajo utemeljeni razlogi;
 - (b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 266

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom notranjega ocenjevanja

- (1) V skladu s pristopom notranjega ocenjevanja institucija dodeli neocenjeno pozicijo v ABCP enemu od bonitetnih razredov, določenih v točki (d) člena 265(2), na podlagi njene notranje ocene. Poziciji se dodeli izvedena bonitetna ocena, ki je enaka bonitetnim ocenam, ki ustrezajo navedenemu bonitetnemu razredu, kakor je določeno v točki (d) člena 265(2).
- (2) Bonitetna ocena, izvedena v skladu z odstavkom 1, je v času, ko je bila prvič dodeljena, vsaj na ravni naložbenega razreda ali boljša in se obravnava kot primerna bonitetna ocena ECAI za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 261 ali členom 262, kakor je ustrezno.

PODODELEK 4

ZGORNJE MEJE ZA POZICIJE V LISTINJENJU

Člen 267

Največja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju: pristop vpogleda

- (1) Institucija, ki v vsakem trenutku pozna sestavo osnovnih izpostavljenosti, lahko nadrejeni poziciji v listinjenju dodeli največjo utež tveganja, ki je enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja, ki bi se uporabile za osnovne izpostavljenosti, če osnovne izpostavljenosti ne bi bile listinjene.
- (2) V primeru skupin osnovnih izpostavljenosti, ko institucija uporablja izključno standardizirani pristop ali pristop IRB, je največja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja, ki bi se uporabile za osnovne izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 ali 3, kot da te ne bi bile listinjene.

V primeru mešanih skupin se največja utež tveganja izračuna na naslednji način:

- (a) če institucija uporablja pristop SEC-IRB, se delu osnovne skupine, za katerega se uporablja standardizirani pristop, dodeli ustrezna utež tveganja standardiziranega pristopa, delu osnovne skupine, za katerega se uporablja pristop IRB, pa ustrezna utež tveganja pristopa IRB;
 - (b) če institucija uporablja pristop SEC-S ali pristop SEC-ERB, je največja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju enaka tehtanemu povprečju uteži tveganja za osnovne izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom.
- (3) Za namene tega člena vključuje utež tveganja, ki bi se uporabljala pri pristopu IRB v skladu s poglavjem 3, razmerje med:
 - (a) pričakovanimi izgubami, pomnoženimi z 12,5, in
 - (b) vrednostjo izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti.

- (4) Če je rezultat izračuna največje uteži tveganja v skladu z odstavkom 1 manjša utež tveganja od spodnjih mej za uteži tveganja iz členov 259 do 264, kakor je ustrezno, se ta uporabi namesto njih.

Člen 268

Največje kapitalske zahteve

- (1) Institucija v vlogi originatorja ali sponzorja ali druga institucija, ki uporablja pristop SEC-IRB, ali institucija v vlogi originatorja ali sponzorja, ki uporablja pristop SEC-ERB ali pristop SEC-S, lahko uporabi največjo kapitalsko zahtevo za pozicijo v listinjenju v njeni posesti, ki je enaka kapitalskim zahtevam, ki bi se izračunale v skladu s poglavjem 2 ali 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, če ne bi bile listinjene. Za namene tega člena vključuje kapitalska zahteva pristopa IRB znesek pričakovanih izgub, povezanih s temi izpostavljenostmi, izračunan v skladu s poglavjem 3, in znesek nepričakovanih izgub, pomnožen s faktorjem 1,06.
- (2) V primeru mešanih skupin se največja kapitalska zahteva določi z izračunom z izpostavljenostjo tehtanega povprečja kapitalskih zahtev za dela osnovnih izpostavljenosti, za katera se uporabljata pristop IRB in standardizirani pristop, v skladu z odstavkom 1.

- (3) Največja kapitalska zahteva je rezultat zmnožka zneska, izračunanega v skladu z odstavkoma 1 ali 2, in največjega deleža obresti, ki jih ima institucija v zadevni tranši (V), izraženega kot odstotek in izračunanega na naslednji način:
- (a) za institucijo, ki ima eno ali več pozicij v listinjenju v eni tranši, je V enak razmerju med nominalnim zneskom pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v zadevni tranši, in nominalnim zneskom tranše;
 - (b) za institucijo, ki ima pozicije v listinjenju v različnih tranšah, je V enak največjemu deležu obresti v vseh tranšah. Za te namene se delež obresti za vsako od različnih tranš izračuna, kakor je določeno v točki (a).
- (4) Pri izračunu največje kapitalske zahteve za pozicije v listinjenju v skladu s tem členom se celotni znesek morebitnega dobička od prodaje in kuponov za obresti, ki izboljšujejo kreditno kakovost, ki izvirajo iz posla listinjenja, odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 36(1)(k).

PODODDELEK 5
DRUGE DOLOČBE

Člen 269
Relistinjenje

- (1) Za pozicijo v relistinjenju institucije uporabijo pristop SEC-S v skladu s členom 263, in sicer z naslednjimi spremembami:
 - (a) $W = 0$ za vsako izpostavljenost do tranše listinjenja v osnovni skupini izpostavljenosti;
 - (b) $p = 1,5$;
 - (c) za dobljeno utež tveganja se uporablja spodnja meja uteži tveganja 100 %.
- (2) K_{SA} za osnovne izpostavljenosti v listinjenju se izračuna v skladu s pododdelkom 2.
- (3) Največje kapitalske zahteve, določene v pododdelku 4, se ne uporabljajo za pozicije v relistinjenju.
- (4) Če je skupina osnovnih izpostavljenosti sestavljena iz mešanice tranš listinjenja in drugih vrst sredstev, se parameter K_A določi kot z nominalno izpostavljenostjo tehtano povprečje K_A , izračunano za vsako podskupino izpostavljenosti posebej.

Člen 270

Nadrejene pozicije v listinjenjih MSP

Institucija v vlogi originatorja lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi s pozicijo v listinjenju v skladu s členi 260, 262 ali 264, kakor je ustrezno, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) listinjenje izpolnjuje zahteve za listinjenje STS, določene v oddelku 1 poglavja 3 [uredbe o listinjenju], **kakor je ustrezno**, razen zahtev iz člena 8(1);
- (b) pozicija se šteje za nadrejeno pozicijo v listinjenju;
- (c) listinjenje je krito s skupino izpostavljenosti do podjetij, pod pogojem, da se ob izdaji listinjenja ali v primeru obnavljajočih se listinjenj, ko se pri listinjenju doda izpostavljenost, vsaj 80 % teh podjetij v smislu portfelja šteje za MSP, kakor je opredeljeno v členu 501;
- (d) kreditno tveganje, povezano s pozicijami, ki jih ne zadrži institucija v vlogi originatorja, se prenese z jamstvom ali posrednim jamstvom, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje iz poglavja 4 za standardizirani pristop h kreditnemu tveganju;
- (e) dajalec jamstva ali posrednega jamstva, kakor je ustrezno, je centralna raven države ali centralna banka države članice, multilateralna razvojna banka, mednarodna organizacija ali promocijski subjekt, pod pogojem, da izpostavljenosti do dajalca jamstva ali posrednega jamstva izpolnjujejo pogoje za utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2 dela 3.

Člen 270a

Dodatna utež tveganja

- (1) Kadar institucija s katerega koli pomembnega vidika ne izpolnjuje zahtev iz poglavja 2 [uredbe o listinjenju] zaradi lastne malomarnosti ali opustitve, ji pristojni organi odredijo sorazmerno dodatno utež tveganja, ki znaša najmanj 250 % uteži tveganja (z zgornjo mejo 1 250 %), ki se uporablja za zadevne pozicije v listinjenju na način, določen v členu 247(6) oziroma členu 337(3). Dodatna utež tveganja se postopno povečuje z vsako naslednjo kršitvijo določb glede skrbnega pregleda. Pristojni organi upoštevajo izjeme za nekatera listinjenja iz člena 4(4) [uredbe o listinjenju] tako, da zmanjšajo utež tveganja, ki bi jo sicer odredili v skladu s tem členom, v zvezi z listinjenjem, za katerega se uporablja člen 4(4) [uredbe o listinjenju].
- (2) EBA lahko osnutke izvedbenih tehničnih standardov za okrepitev zbliževanja nadzorniških praks v zvezi z izvajanjem odstavka 1 tega člena, vključno z ukrepi, ki se sprejmejo v primeru kršitve obveznosti glede skrbnega pregleda in upravljanja tveganj.
- (3) Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

ODDELEK 4

ZUNANJE BONITETNE OCENE

Člen 270b

Uporaba bonitetnih ocen ECAI

Institucije lahko za določanje uteži tveganja za pozicijo v listinjenju v skladu s tem poglavjem uporabijo bonitetne ocene samo, če je bonitetno oceno izdala ali potrdila ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.

Člen 270c

Zahteve, ki jih morajo izpolniti bonitetne ocene ECAI

Za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 lahko institucije uporabijo bonitetno oceno ECAI samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) med vrstami plačil, ki se odražajo v bonitetni oceni, in vrstami plačil, do katerih je institucija upravičena v skladu s pogodbo, iz katere izhaja zadevna pozicija v listinjenju, ni nobene neskladnosti;
- (b) ECAI objavi bonitetne ocene ter analizo izgub in denarnih tokov, občutljivost ocen na spremembe v osnovnih predpostavkah glede ocen, vključno z uspešnostjo osnovnih izpostavljenosti, pa tudi postopke, metodologije, predpostavke in ključne elemente, na katerih temeljijo bonitetne ocene, v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Za namene te točke se šteje, da so informacije javno dostopne, če so objavljene v dostopni obliki. Informacije, ki so dostopne samo omejenemu številu subjektov, se ne štejejo kot javno dostopne;
- (c) bonitetne ocene so vključene v matriko prehodov ECAI;

- (d) bonitetne ocene niti v celoti niti delno ne temeljijo na osebni podpori, ki jo zagotavlja sama institucija. Če pozicija v celoti ali delno temelji na osebni podpori, institucija to pozicijo za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 obravnava, kot da je neocenjena;
- (e) ECAI je zavezana k objavi obrazložitve o tem, kako uspešnost osnovnih izpostavljenosti vpliva na bonitetno oceno.

Člen 270d

Uporaba bonitetnih ocen

- (1) Institucija lahko imenuje eno ali več ECAI, katerih bonitetne ocene se v skladu s tem poglavjem uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti („imenovana ECAI“).
- (2) Institucija uporablja bonitetne ocene svojih pozicij v listinjenju dosledno in neselektivno, za te namene pa mora izpolnjevati naslednje zahteve:
 - (a) institucija za svoje pozicije v nekaterih tranšah ne uporabi bonitetnih ocen ene ECAI, za svoje pozicije v drugih tranšah v okviru istega listinjenja, ki jih je ali jih ni ocenila prva ECAI, pa bonitetnih ocen druge ECAI;
 - (b) kadar ima pozicija dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, institucija uporabi manj ugodno bonitetno oceno;
 - (c) kadar ima pozicija tri ali več bonitetnih ocen imenovanih ECAI, se uporabita dve najugodnejši bonitetni oceni. Kadar sta dve najugodnejši bonitetni oceni različni, se uporabi manj ugodna bonitetna ocena;
 - (d) institucija na lastno pobudo ne zaprosi za umik manj ugodnih bonitetnih ocen.

- (3) Če se za osnovne izpostavljenosti listinjenja v celoti ali delno uporablja primerno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4 in se je učinek takšnega zavarovanja upošteval v bonitetni oceni pozicije v listinjenju s strani imenovane ECAI, institucija uporabi utež tveganja, povezano s to bonitetno oceno. Če kreditno zavarovanje iz tega odstavka ni primerno v skladu s poglavjem 4, se bonitetna ocena ne prizna, pozicija v listinjenju pa se šteje za neocenjeno.
- (4) Če se za pozicijo v listinjenju uporablja primerno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4 in se je učinek takšnega zavarovanja upošteval v bonitetni oceni imenovane ECAI, institucija pozicijo v listinjenju obravnava, kot da je neocenjena, in izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 4.

Člen 270e

Vzporejanje listinjenj

EBA lahko pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za objektivno in dosledno vzporejanje stopenj kreditne kakovosti iz tega poglavja glede na zadevne bonitetne ocene vseh ECAI. Za namene tega člena EBA zlasti:

- (a) razlikuje med relativnimi stopnjami tveganja, ki jih odraža posamezna bonitetna ocena;
- (b) upošteva kvantitativne dejavnike, kot so stopnje neplačil ali izgub, ter preteklo kakovost bonitetnih ocen vsake ECAI pri različnih kategorijah sredstev;
- (c) upošteva kvalitativne dejavnike, kot je razpon poslov, ki jih oceni ECAI, ter metodologijo in pomen njenih bonitetnih ocen, zlasti v zvezi s tem, ali takšne ocene upoštevajo pričakovano izgubo ali prvo izgubo v eurih, ter pravočasno plačilo obresti ali plačilo obresti ob zapadlosti;

- (d) si prizadeva zagotoviti, da za pozicije v listinjenju, za katere se na podlagi bonitetnih ocen ECAI uporabi enaka utež tveganja, veljajo enakovredne stopnje kreditnega tveganja.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- (8) člen 337 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 337

Kapitalska zahteva za instrumente v listinjenju

- (1) Za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju, institucija neto pozicije, kot so izračunane v skladu s členom 327(1), tehta z 8 % uteži tveganja, ki bi jo institucija uporabila za pozicije v svoji netrgovalni knjigi v skladu z oddelkom 3 poglavja 5 naslova II dela tri.
- (2) Pri določanju uteži tveganja za namene odstavka 1 se lahko ocene PD in LGD določijo na podlagi ocen, ki se pridobijo s pristopom IRC institucije, ki ji je bilo izdano dovoljenje za uporabo notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov. Slednja alternativa se lahko uporabi izključno na podlagi dovoljenja pristojnih organov, ki se izda, če zadevne ocene izpolnjujejo kvantitativne zahteve za pristop IRB, določene v poglavju 3 naslova II.

V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 EBA izda smernice o uporabi ocen PD in LGD kot vhodnih podatkov, kadar zadevne ocene temeljijo na pristopu IRC.

- (3) Za pozicije v listinjenju, ki so predmet dodatne uteži tveganja v skladu s členom 247(6), se uporabi 8 % celotne uteži tveganja.
- (4) Institucija za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje sešteje svoje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe odstavkov 1, 2 in 3, ne glede na to, ali so dolge ali kratke, razen pozicij v listinjenju, za katere se uporablja člen 338(4).
- (5) Če institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 244, institucija v vlogi originatorja v svoj izračun kapitalske zahteve vključi osnovne izpostavljenosti listinjenja, kot da te pozicije ne bi bile listinjene.
- Če institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 245, institucija v vlogi originatorja v svoj izračun kapitalskih zahtev vključi osnovne izpostavljenosti listinjenja, kot da te pozicije ne bi bile listinjene, in zanemari učinek sintetičnega listinjenja za namene kreditnega zavarovanja.“;
- (9) del pet se črta;
- (10) *Črtano.*
- (11) v členu 457 se točka (c) nadomesti z naslednjim:
- (c) „kapitalskih zahtevah za listinjenje iz členov 242 do 270a“;
- (12) vstavi se naslednji člen 519a:

Poročilo

Najpozneje dve leti od [vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe] Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi določb iz poglavja 5 naslova II dela tri, ob upoštevanju razvoja trgov listinjenja, **po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom**. V poročilu se zlasti ocenijo učinek hierarhije metod **in delovanje izračunov zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicij v listinjenju**, določenih v členu 254, na dejavnosti izdajanja in naložbene dejavnosti institucij na trgih listinjenja v Uniji ter učinki na finančno stabilnost Unije in držav članic. V poročilu je upoštevan tudi regulativni razvoj v mednarodnih forumih, **zlasti v zvezi z mednarodnimi standardi za listinjenja**.

Člen 2

Prehodne določbe o nepravilnih pozicijah v listinjenju

Za pozicije v listinjenju, nepravilne od datuma iz člena 3(2), lahko institucije še naprej uporabljajo določbe iz poglavja 5 naslova II dela 3 in člena 337 Uredbe (EU) št. 575/2013 do 31. decembra 2019 v različici, ki je veljala dan pred datumom iz člena 3(2), pod pogojem, da institucija:

- (a) uradno obvesti pristojni organ, da namerava uporabljati ta člen, najpozneje do [določen datum];
- (b) ta člen uporabi za vse nepravilne pozicije v listinjenju, ki jih ima institucija na datum iz člena 3(2).

Člen 3

Začetek veljavnosti in datum uporabe

- (1) Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (2) Ta Uredba se uporablja od [datum začetka veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
